

Ось і повернулася весна.
Знову повернулася додому.
Хвиля усміхнулась до весла,
Грім вклонився листу молодому.

Знову напинаються в землі
Саду підростаючого вени,
І гойдає гілочки малі
Мрія материнства сокровенна.

В ярового поля почали
Різатись молочні зубенята.
Повернувшись,
вчаться кочуни
Рідне небо
крильми зупиняти.

Над рікою
заячі борщі
Піднімають капловухі стебла
І в туманах
завтрашні дощі
їдуть в гості
до нічного неба.

Знову повернулася весна.
Господи, я так тужив за нею,
Що, здавалось, туга навісна
Води поспивала під землею

І мене, змалілого, несла
Над пустельно-переблідлим
краєм...
...Ось і повернулася

весна
І в моїх обіймах
розцвітає!

1984

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.